

så velkendt med, at han ved, at det er en grov anklage, jeg kommer med.

Kunne vi ikke få diskuteret det, der er sagen? Hvorfor er miljøministeren og regeringen så bange for, at lokalbefolkningen skal være med i denne beslutningsproces, sådan som den er vant til det, og som den normalt har krav på? Hvad er det, regeringen er så bange for?

Så hørte jeg, at der var nogle anbefalinger fra Kommunernes Landsforening. Må jeg så få at vide her med det samme, om Kommunernes Landsforening har anbefalet dette lovforslag.

Jens Jørgensen (KF):

Hr. Brusgaard sagde, at vi altså også skulle passe på, at det ikke var tyve og røvere, vi fik herop.

Jeg har den klare opfattelse, at hvis man griber de mennesker, der er stukket herop, i kriminalitet over en vis grænse, er det en enkeltbillet retur, men det er ikke det, der er temaet her. Dette lovforslags emne er, at der er et antal mennesker, som er her i landet og skal blive her i landet, og at man derfor er nødt til at finde husningsmuligheder for dem.

Jeg er enig i, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at lokalbefolkningen skal med. Det var derfor, vi støttede det lille ændringsforslag, der forelå til miljøministerens forrige lovforslag fra den allerførste fremsættelse den 15. januar 1993, om, at der skulle gennemføres en høring af lokalbefolkningen, inden man kunne træffe en beslutning.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har redegjort for, hvad Kommunernes Landsforening på et spørgsmål fra hr. Brusgaard har sagt om denne sag, og jeg sender også svaret over til Folketinget.

Det er jo rigtigt, som hr. Jens Jørgensen gør opmærksom på, at det forslag, vi nu forlænger, oprindeligt blev fremsat af KV-regeringen, uden at der var indeholdt nogen høring af befolkningen i det. Ved fælles hjælp lykkedes det at finde frem til, at samtidig med at tingene skulle gå hurtigt og skulle kunne klares, skulle der også være mulighed for at inddrage borgerne ved, at der skulle afholdes møder med dem.

Det sker også ude over landet. Faktisk har loven fungeret overraskende og forbløffende godt, men derfor skal vi alligevel lægge vægt på, at den er af midlertidig karakter, og jeg deler hr. Jens Jørgensens håb om, at vi snarest muligt kan afvikle den igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af vandløbsloven og vandforsyningsloven.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Det lovforslag, vi beskæftiger os med nu, er udtryk for grøn realisme. På den ene side baner vi vejen for et bedre vandmiljø ved gradvis at give vand tilbage til de mere end 140 km vandløse åer, der i sommerperioden ligger hen som døde åstrækninger, og det er jo naturligvis til ubodelig skade for flora og fauna på de helt tør-lagte strækninger, for hvad er en å uden vand? Tilmed har de døde åstrækninger afsmittende virkning på en tredjedel af Danmarks ca. 13.000 km højt målsatte vandløb.

På den anden side tages der hensyn til de dambrug, som benytter hele åens vandmængde i den tørreste tid, nemlig om sommeren. Dette hensyn giver sig udslag i, at eksisterende vandindvindingsrettigheder respekteres, og at dambrugene hermed får en 10-årig periode til at omstille driften med henblik på at sikre en minimumsvandføring i vandløbet forbi dambruget.

Hertil kommer, at dambrugene ikke påføres ekstra udgifter, hvis der inden for de kommende 10 år udføres anlægsarbejder, som bidrager til at sikre vandføringen i de døde åstrækninger.